

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 27ο ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2005

Οι ἅγιοι Ἑπτὰ Παῖδες ἀπό τήν Ἔφεσο

Στίς 4 Αὐγούστου ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τή μνήμη τῶν Ἑπτὰ Παίδων ἀπό τήν Ἔφεσο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Οἱ ἅγιοι Ἑπτὰ Παῖδες ἦταν ὁ Μαξιμιλιανός, ὁ Ἐξακουστωδιανός, ὁ Μαρτινιανός, ὁ Ἰάμβλιχος, ὁ Δονύσιος, ὁ Ἄντωνίνος καί ὁ Κωνσταντίνος. Ἦταν ξακουστοί στούς χρόνους τοῦ Βασιλιά Δεκίου, δηλαδή κατά τό 252 μ.Χ. Διακρίνονταν γιά τήν εὐσεβείά τους, τήν πίστη τους στόν Ἰησοῦ Χριστό καί τήν φιλανθρωπία τους. Μάλιστα μοίρασαν ὅλη τους τήν περιουσία στούς φτωχοῦς, ὥστε ἀπαλλαγμένοι ἀπό βιωτικές μέριμνες καί ὑλικά βάρη νά ὑπηρετοῦν ἀπερίσπαστοι τό Δημιουργό καί Σωτήρα Θεό.

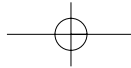
Ἐπειδή ὁμως φοβήθηκαν μήπως πέσουν στά χέρια τοῦ διώκτη τῶν Χριστιανῶν Δεκίου, ἔφυγαν ἔξω ἀπό τήν πόλη Ἔφεσο καί κρύφθηκαν σέ μιὰ σπηλιά καί παρακάλεσαν θερμά τόν Θεό νά τούς λυτρώσει ἀπό τά δεσμά τοῦ σώματος. Ὄταν μετά ἀπό λίγο καιρό πέρασε

ἀπό τήν Ἔφεσο ὁ Βασιλιάς Δέκιος, ζήτησε νά φέρουν μπροστά τους Ἑπτὰ νέους προκειμένου νά προσφέρουν θυσίες στά εἴδωλα. Τότε ἔμαθε ὅτι πέθαναν στή σπηλιά πού κρύφθηκαν καί διέταξε νά κλείσουν τήν εἴσοδο τῆς σπηλιάς.

Ἀπό τότε πέρασαν 194 χρόνια μέχρι τό ἔτος 446 ὅταν ὁ Βασιλιάς Θεοδόσιος ὁ Μικρός βρισκόταν στό 38ο ἔτος τῆς Βασιλείας του. Μία νέα αἵρεση συγκλόνιζε τήν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ καί ἡ ὁποία δυστυχῶς εἶχε ἔνθερμους ὑποστηρικτές πολλούς ἐπισκόπους, ἱερεῖς καί διακόνους. Ἡ αἵρεση δέν

παραδεχόταν τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν καί ὁ εὐσεβής βασιλιάς βρέθηκε σέ ἀπορία γιά τό τί πρέπει νά κάνει καί πῶς νά ἀποκαταστήσει τήν τάξη καί τήν εἰρήνη στήν Ἐκκλησία. Ντύθηκε λοιπόν μέ τό τρίχινο σάκκο, κάθισε καταγῆς σταυροπόδι καί κλαίγοντας παρακαλοῦσε τόν Θεό νά τοῦ φανερώσει τόν τρόπο νά καταπολεμήσει καί νά δια-

λύσει τήν αἴρεση αὐτή. Καί ὁ Κύριος, δέχθηκε τά δάκρυά του, ἄκουσε τό δίκαιο αἴτημά του καί τοῦ ἔδωσε ἀπόδειξη μέ τούς «Ἑπτά Παῖδες» μέ τόν ἐξῆς θαυμαστό τρόπο.

Ἐκείνη τῆς περιοχῆς ἐκείνης ὅπου ἦταν ἡ σπηλιά τῶν Ἁγίων 7 Παίδων, ἀποφάσισε ἐκεῖνες τίς μέρες νά χίσει μιά μάνδρα γιά τό κοπάδι του, καί ὅπως μετακινούσε πέτρες ἀπό τή σπηλιά γιά τό χίσιμο τῆς μάνδρας, ἄνοιξε ἡ πόρτα τῆς σπηλιάς. Οἱ ἑπτά

κεκοιμημένοι
(νεκροί) νέοι
ἀναστήθη-
καν καί
κου-

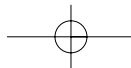
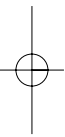
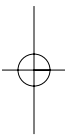
βέντιαζαν μεταξύ τους σάν νά εἶχαν κοιμηθεῖ ἀπό τήν προηγούμενη μέρα χωρίς νά ἔχει σημειωθεῖ ἡ παραμικρή ἀλλοίωση στό πρόσωπό τους, στό σῶμα τους ἢ στό ροῦχα τους, ἄν καί εἶχαν περάσει 194 χρόνια καί μέ δεδομένες τίς κλιματολογικές συνθήκες τῆς σπηλιάς.

Ἡ συζήτησή τους στρεφόταν γύρω ἀπό τόν σκληρό εἰδωολάτρη Δέκιο καί πῶς θά ἀντιδράσουν ἔάν τούς συλλάβει. Μάλιστα ὁ Μαξιμιλιανός ἔλεγε: «Ἐάν ἀδελφοί, μᾶς συλλάβουν, ἄς σταθοῦμε γενναῖοι καί νά μὴν προδώσουμε τήν εὐγένεια τῆς πίστεως μας». Παρακάλεσαν ἐπίσης τόν Ἰάμβλιχο νά πάει στήν Πόλη

νά ἀγοράσει ψωμί γιά νά φᾶνε καθώς καί νά πάρει πληροφορίες γιά τόν Δέκιο καί τί σχεδιάζει γι' αὐτούς. Ὁ Ἰάμβλιχος πῆγε στήν Πόλη, ἀλλά νόμιζε πῶς ἦταν ζαλισμένος, ἀφοῦ, ἄν καί ὁ Δέκιος ἦταν ἀντίχριστος, ἔβλεπε μέ θαυμασμό τό σημεῖο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στήν πόρτα τῆς πόλης καί σέ ἄλλα σημεῖα, τά κτίρια παραλλαγμένα καί τούς ἀνθρώπους διαφορετικούς. Πῆγε σέ πολλούς φούρνους καί ἀγόρασε ψωμιά, πλήρωσε καί πῆγε νά φύγει γρήγορα γιά τή σπηλιά, ὅταν ἀντιλήφθηκε τούς

ἀρτοπῶλες νά δείχνουν μεταξύ τους τά κέρματα καί κοιτάζοντάς τον νά λένε ὅτι, αὐτός βρῆκε θησαυρό διότι τά νομίσματα εἶχαν τήν εἰκόνα τοῦ Βασιλιά Δεκίου.

Ὁ Ἰάμβλιχος κατατρομαγμένος καί φοβούμενος ὅτι τόν γνώρισαν καί θά τόν παραδώσουν στό Δέκιο ἄρχισε νά τούς παρακαλεῖ νά κρατήσουν τά νομίσματα καί τά ψωμιά καί νά τόν ἀφήσουν ἐλεύθερο νά φύγει. Ὅμως οἱ ἀρτοπῶλες τοῦ ἔλεγαν: Δεῖξε μας τό θησαυρό, δῶσε καί σέ μᾶς ὅ,τι μᾶς ἀνήκει ἀλλιῶς θά σέ παραδώσουμε σέ θάνατο. Πέρασαν στό λαιμό του ἀλυσίδα καί τόν ἔσυραν στήν ἀγορά. Ἐκεῖ ὁ Ἀνθύπατος τόν ἀνάκρινε

σχετικά μέ τό πῶς βρῆκε τό θησαυρό, πόσος εἶναι καί ποῦ εἶναι κρυμμένος. Ἄλλά ὁ Ἰάμβλιχος ἀπαντοῦσε ὅτι δέ βρῆκε θησαυρό, ἀφοῦ τά χρήματα ἦταν τῶν γονιῶν του. Στήν ἐρώτηση τοῦ Ἀνθύπατου ἀπό ποιά πόλη εἶναι ὁ ἅγιος Ἰάμβλιχος ἀπάντησε, ἀπό τήν Ἔφεσο, ἐκτός κι ἂν αὐτή ἡ πόλη δέν εἶναι ἡ Ἔφεσος. Σέ ἄλλη ἐρώτηση ποιοί εἶναι οἱ γονεῖς του ὁ Ἰάμβλιχος εἶπε ποιοί εἶναι οἱ γονεῖς του, οἱ παπποῦδες του καί οἱ συγγενεῖς του, ὅμως τά ὀνόματα πού ἀνάφερε ἦταν ὅλα ἄγνωστα. Ὁ ἅγιος, ἂν καί ἔλεγε τήν ἀλήθεια, δέν ἦταν δυνατό νά γίνει πιστευτός καί τότε παρακάλεσε νά τοῦ ποῦν πού εἶναι ὁ Βασιλιάς Δέκιος. Τότε πῆρε τήν ἀπάντηση ὅτι δέν ὑπάρχει Δέκιος καί ὅτι ἔχουν περάσει πολλά χρόνια ἀπό τότε πού βασιλεψε. Τότε ὁ Ἰάμβλιχος κατάλαβε τί εἶχε συμβεῖ καί ζήτησε νά τόν ἀκολουθήσουν στή σπηλιά γιά νά πεισθοῦν.

Καί ὁ Ἐπίσκοπος Ἐφέσου Μαρίνος πού ἄκουσε ὅλα αὐτά εἶπε στόν Ἀνθύπατο νά ἀκολουθήσουν ὅλοι τόν Ἰάμβλιχο, ὁ ὁποῖος τούς ὁδήγησε στή σπηλιά. Μπήκε μέσα καί ὁ Ἐπίσκοπος πού τόν ἀκολούθησε βλέπει στό δεξιό μέρος τῆς εἰσόδου ἕνα κιβώτιο σφραγισμένο μέ δύο σφραγίδες πού εἶχαν ἀφήσει ἐκεῖ οἱ Χριστιανοί Ρουφίνος καί Θεόδωρος, πού τούς ἔστειλε ὁ Δέκιος νά χτίσουν τήν εἴσοδο τῆς σπηλιάς καί οἱ ὁποῖοι ἔγραψαν οἱ ἴδιοι τά συναξάρια τῶν ἁγίων καί σημείωσαν τά ὀνόματα τους σέ πλάκες ἀπό μόλυβδο.

Τότε ὁ Ἀνθύπατος καί οἱ ἄλλοι ἄνοιξαν τό κιβώτιο καί βρῆκαν τίς πλάκες καί τά συναξάρια τῶν ἁγίων. Μέ θαυμασμό μπῆκαν στή συνέχεια στό ἐσωτερικό τῆς σπηλιάς, βρῆκαν τούς ἁγίους καί ἔπεσαν στά πόδια τους καί τούς προσκύνησαν.

Κατόπιν συζήτησαν μέ τούς ἁγίους γιά τό τί τούς συνέβη καί σχετικά γιά τά κακουργήματα τοῦ Δεκίου. Ὅλοι εἶχαν μείνει ἐκπληκτοί καί δόξαζαν τόν Θεό γιά τά θαυμάσιά του. Στή συνέχεια ὁ Ἀνθύπατος μέ τόν Ἐπίσκοπο κατέγραψαν τά ὅσα θαυμάτα εἶχαν συμβεῖ καί ἔστειλαν τήν ἀναφορά στό Βασιλιά Θεοδοῖο.

Ὁ Βασιλιάς μόλις πῆρε στά χέρια του τό γράμμα γέμισε χαρά καί ἀμέσως ἦλθε στήν Ἔφεσο. Μπήκε στή σπηλιά, ἔπεσε καταγῆς καί ἔπλυνε μέ τά δάκρυά του τά πόδια τῶν ἁγίων γιατί ὁ Κύριος εἰσάκουσε τή δέησή του κι ἔδειξε σ' αὐτόν ὀφθαλμοφανέστατα τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Κι ἐνῶ κουβέντιαζαν ὅλοι μέ τούς ἁγίους, οἱ ἅγιοι ἄρχισαν σιγά-σιγά νά νυστάζουν καί σέ λίγο πρός ἔκκληση ὅλων ἔκλεισαν τά μάτια τους, κοιμήθηκαν καί παράδωκαν τίς ψυχές τους στά χέρια τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Βασιλιάς ἀμέσως ἔδωκε πολύτιμα ἄμφια, χρυσό καί ἄργυρο πολύ καί διέταξε νά κατασκευασθοῦν ἐπτά θῆκες γιά νά τεθοῦν τά λείψανα τῶν Ἀγίων. Ὅμως οἱ Ἅγιοι παρουσιάσθηκαν τή νύκτα στό βασιλιά καί τόν παρακάλεσαν νά τούς ἀφήσει σ' αὐτό τό σπήλαιο, μέσα στό ὁποῖο ἀναστήθηκαν. Τήν ἄλλη μέρα συγκεντρώθηκαν πολλοί Ἐπίσκοποι, ἄρχοντες καί λαός στή σπηλιά, ὅπου ὁ Βασιλιάς Θεοδόσιος κατέθεσε τά ἅγια λείψανά τους. Ἐπειτα ἔκανε χαρμόσυνη ἑορτή γιά ὅλο τόν λαό, φιλοξένησε ὅλους τούς φτωχοῦς τῆς Ἐφέσου καί ἐλευθέρωσε ἀπό τίς φυλακές τούς φυλακισμένους Ἐπισκόπους πού κήρυξαν τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Τέλος, οἱ αἱρετικοί νικήθηκαν ὀριστικά καί ἀποκαταστάθηκε ἡ εἰρήνη καί ἡ τάξη στήν Ἐκκλησία.

Οι απορίες μας...

-Τί ξεχωριστό έχει τό Άγιο Όρος;

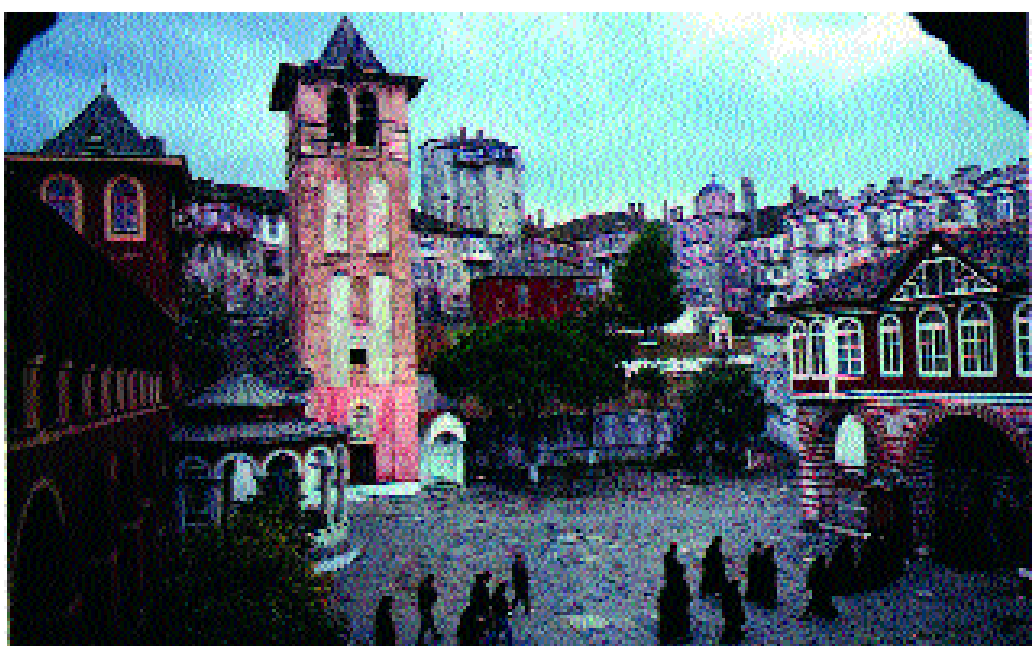
-Τό Άγιον Όρος είναι ένα ξεχωριστό και αυτοδιοίκητο τμήμα τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους (ἄρθρο 109 τοῦ Συντάγματος). Σύμφωνα μέ τό ἀρχαῖο προνομοιακό καθεστώς πού ἐπικρατεῖ μέχρι σήμερα, διοικεῖται ἀπό τήν *Ἱερά Κοινότητα*, δηλαδή τούς ἀντιπροσώπους πού ἐκλέγονται ἀπό τά 20 Μοναστήρια πού ὑπάρχουν σ' αὐτό καί τήν *Ἱερά Ἐπιστοασία*. Ὁ ἐπικεφαλῆς ὀνομάζεται Πρῶτος καί ἡ ἔδρα του βρισκεται στίς Καρυές, τήν πρωτεύουσα τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ἐκεῖ εἶναι καί τό Πρωῦτο, ὁ ἀρχαιότερος Ναός τοῦ Ἁγίου Ὁρους, πού φυλάσσεται ἡ θαυματουργός εἰκόνα τῆς Παναγίας τό «Ἄξιόν Ἔστι». Εἶναι δηλαδή μιᾶ «μοναστική δημοκρατία», πού πνευματικά ὑπάγεται στήν ἄμεση δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης, φίλος τοῦ αὐτοκράτορα Νικηφόρου Φωκᾶ, ἔχτισε τό 963 τή Μονή τῆς Μεγίστης Λαύρας, τό πρῶτο κοινόβιο Μοναστήρι. Ὅλα τά μοναστήρια εἶναι μεγαλόπρεπα, ἐπιβλητικά μέ μορφή φρουρίου, γιατί χτίστηκαν ἀπό βυζαντινοῦς αὐτοκράτορες σέ καιρούς ἐπιδρομῶν. Στό Ἅγιον Όρος ἡ ὄρος Ἄθω -ἀπό τό ὄρος Ἄθω μέ ὑψόμετρο 2.033 μέτρα πού βρίσκεται στή νότια πλευρά τῆς ἀθωνικῆς χερσονήσου- ἐκτός ἀπό τά 20 Μοναστήρια, ὑπάρχουν οἱ Σκήτες (συγκρότημα μαζεμένων Κελλιῶν), καί τά μεμονωμένα Κελλιᾶ ἢ Καθίσματα, ἡσυχαστήρια ἢ ἀσκητήρια.

Στίς Μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους οἱ Μοναχοί ζοῦν κοινοβιακά. Ὅλα εἶναι κοινά: στέγη, φαγητό, ἐργασία, προσευχή κ.τ.λ. Τό κάθε μοναστήρι τό διοικεῖ ὁ

Καθηγούμενος καί ἡ Γεροντία, πού ἐκλέγονται ἀπό τήν ἀδελφότητα τῶν μοναχῶν. Οἱ μοναχοί στά Μοναστήρια προσεύχονται στόν κεντρικό ναό, τό Καθολικό. Στίς Σκήτες, κάθε Κυριακή καί γιορτή, ὅλοι οἱ μοναχοί συγκεντρώνονται ἀπό τά γύρω Κελλιᾶ, γιά νά λειτουργηθοῦν στήν κοινή Ἐκκλησία τους, τό Κυριακό. Ἀλλά κι ὁ καθένας χωριστά προσεύχεται στό κελί του λέγοντας πολλές φορές τήν «εὐχή» *Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με*. Στό κάθε μοναστήρι, ὅλοι οἱ Μοναχοί ἀναλαμβάνουν ἕνα διακόνημα, δηλαδή μιᾶ ἐργασία. Ὁ ἀρχοντάρης π.χ. ὑποδέχεται τούς προσκυνητές στούς ὁποίους παρέχεται στέγη καί τροφή. Ὁ δοχειάρης εἶναι ἀρμόδιος γιά τήν ἀποθήκη. Ὁ τραπεζάρης ἐτοιμάζει τό τραπέζι. Ὁ σκευοφύλακας εἶναι ὑπεύθυνος γιά νά κειμήλια. Ὁ βορδονάρης φροντίζει τά ζῶα κ.τ.λ. Ὅσοι πάλι ἀσκητεῦουν σέ Κελλιᾶ καί σέ Ἡσυχαστήρια ἀσχολοῦνται μέ τό ἐργόχειρό τους. Φτάχνουν, κυρίως, λιβάνι, εἰκόνες, καντήλια, ἄμφια, κομποσκοίνια, ξυλόγλυπτα κ.ἄ.

Ὅσοι πᾶνε στό Ἅγιο Όρος θαυμάζουν τή φυσική ὁμορφιά τοῦ τόπου, τή μεγαλοπρέπεια τῶν μοναστηριῶν, τήν τέχνη τῶν τοιχογραφιῶν καί τῶν τέμπλων, τήν ἀξία τῶν κειμηλίων. Εἶναι ἕνας παράδεισος ἡσυχίας καί προσευχῆς. Ἐκεῖ γαληνεύει ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι ἀπό τά πολύ παλιά χρόνια, τό Ἅγιον Όρος τράβηξε στά βράχια καί στίς πλαγιές του στρατιές ἀσκητῶν καί μοναχῶν. Ἀπ' αὐτούς βγῆκαν Ἅγιοι, Μάρτυρες καί δάσκαλοι τοῦ Γένους, πού συνέβαλαν στή διάσωση τοῦ ὀρθόδοξου πνεύματος καί τῆς παραδόσεως αἰώνων.

Τό "Άγιον "Όρος λέγεται καί «Περιβόλι τῆς Παναγίας», γιατί, σύμφωνα μέ τήν Παράδοση ἡ Θεοτόκος ἐπέλεξε αὐτό τό μέρος καί τό ἔθεσε ὑπό τήν προστασία καί τή σκέπη της. Ἐπίσης ἐκείνη σύμφωνα μέ τή διαβεβαίωσή της φροντίζει καί περιφρουρεῖ τοὺς Μοναχοὺς πού ζοῦν στό Περιβόλι της. Εἶναι ἡ ἔφορος καί προστάτης τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ τόπου. Ἐκείνη ἀπ' ὅλους τοὺς Ἁγίους τιμᾶται ξεχωριστά καί ἰδιαίτερα στόν τόπο πού τῆς ἀνήκει καί γι' αὐτό δέν ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος γυναικῶν στήν Ἄθωνική Πολιτεία, ἐδῶ καί αἰῶνες.

Στά σκευοφυλάκια τῶν μοναστηριῶν φυλάσσονται καλλιτεχνικοί καί πνευματικοί θουσαυροί, ἱερά λείψανα καί ἄλλα κειμήλια, ἐνῶ στίς βιβλιοθήκες, πού θεωροῦνται ἀπό τίς πιό σπουδαῖες στόν κόσμο, σώζονται χιλιάδες σημαντικά χειρόγραφα.

Ἡ μοναστική πολιτεία τοῦ Ἁγίου "Όρους ἀκτινοβολεῖ στά Βαλκάνια καί σ' ὅλοκληρο τόν κόσμο. Γι' αὐτό στά Μοναστήρια καί στίς Σκῆτες του ζοῦν ὀρθόδοξοι ὄλων τῶν ἐθνικοτήτων,

Ἕλληνες, Σέρβοι, Ρουμάνοι, Βούλγαροι, Ρῶσοι κ. ἄ. μοναχοί. Ὅμως ὁ ρόλος τοῦ Ἁγίου "Όρους εἶναι πολύ σημαντικός κυρίως γιά τήν ἑλληνική κοινωνία μας διότι, πολλοί ἄνθρωποι ἀνεφοδιάζονται καί τροφοδοτοῦνται πνευματικά ἐπισκεπτόμενοι τήν Ἄθωνική Πολιτεία. Τά μοναστήρια τοῦ Ἁγ. "Όρους εἶναι ἐργαστήρια ἀσκήσης τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀγάπης, τῆς φιλανθρωπίας, τῆς πνευματικῆς ζωῆς καί κέντρα πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ γιά τοὺς πιστοὺς πού ζοῦν μέσα στόν κόσμο. Τά τελευταῖα χρόνια ὑπάρχει αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μοναχῶν, ἀφοῦ πολλοί νέοι ἀναζητοῦν ἕνα γνήσιο τρόπο ζωῆς. Πολλά ὀρθόδοξα Μοναστήρια καί κληρικοί ἀπ' ὅλο τόν ὀρθόδοξο κόσμο συμβουλευόνται τοὺς πατέρες τοῦ Ἁγίου "Όρους σέ θέματα πνευματικά καί προβλήματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Τό "Άγιο "Όρος παραμένει ἕνας μόνιμος τόπος προσευχῆς γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου καί εἶναι φυτώριο στελεχῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας σέ ὅλη τήν

Ὁ ἄνθρωπος καί ἡ προστασία τοῦ περιβάλλοντος

Κάθε ἀπόγευμα πού κτυπᾷ ἡ καμπάνα τῆς Ἐνορίας μας καλοῦμαστε στή μικρή ἀλλά πολύ ὠραία ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ. Στήν ἀρχή ἀκοῦμε τόν 103ο Ψαλμό ἢ «Προοιμιακό», ἕνα ἀπό τούς πολλούς Ψαλμούς (ὑμνους) τοῦ βασιλιᾶ-ψαλμωδοῦ Δαβίδ, πού ἀπό τή γενιά του γεννήθηκαν ἡ Παναγία καί ὁ Χριστός. Ὁ Δαβίδ ζοῦσε τόν περισσότερο καιρό στήν ὑπαιθρο, φυλάγοντας τά πρόβατα τοῦ πατέρα του, μέχρι πού κάποια μέρα ἔγινε βασιλιάς καί κυβέρνησε μέ σύνεση καί δικαιοσύνη τόν λαό του. Μέ τή φλογέρα του καί τή μελωδική φωνή του ὑμνοῦσε τόν Πάνσοφο Δημιουργό Θεό γιά τά τόσα θαυμαστά πού τόν περιέβαλλαν.

Μέ ἀφορμή τήν 1η Σεπτεμβρίου, πού ἔχει θεσπιστεῖ ἀπό τό Οἰκουμηνικό μας Πατριαρχεῖο ὡς ἡμέρα προστασίας τοῦ Περιβάλλοντος, ἀξίζει νά θυμηθοῦμε ἕνα μέρος τοῦ παραπάνω Ψαλμοῦ τοῦ Δαβίδ, ὁ ὁποῖος ὑμνεῖ τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ στή φύση καί τήν πρόνοιά Του γιά τή διατήρησή της: «Ὁ Θεός δημιούργησε τή γῆ μέ σοφία καί τέχνη. Τή στόλισε μέ βουνά καί λαγκάδια. Ἄφησε τά νερά νά τρέχουν κελαριστά ἀπ' τά βουνά, τούς κάμπους, μέσα στίς κοιῆτες τους, γιά νά μήν ξεχειλίζουν καί πνίγουν τή γῆ. Κι ὅπου δέν κυλοῦν ποτάμια ὑπάρχουν πηγές, γιά νά ξεδιψοῦν τά ζῶα καί οἱ ἄνθρωποι. Στίς δροσερές φυλλωσιές τραγουδοῦν τά πουλιά. Ἡ γῆ δίνει πλοῦσια τούς καρπούς της. Ὁ ἄνθρωπος φτιάχνει ἀπ' αὐτούς τό ψωμί πού τόν τρέφει καί τό κρασί πού εὐφραίνει τήν

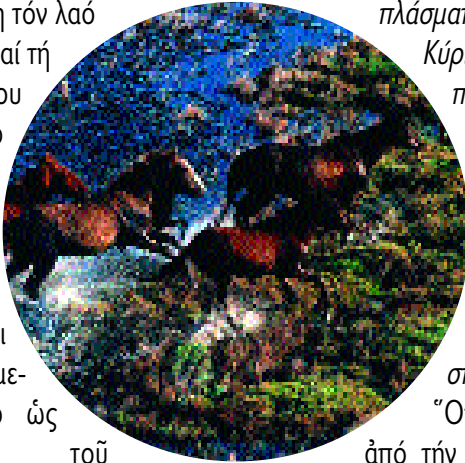
καρδιά του.

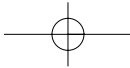
Στά δέντρα φωλιάζουν τά πουλιά. Στά ψηλά βουνά καταφεύγουν τά ἐλάφια καί μέσα στούς θάμνους καί στούς βράχους κρύβονται οἱ λαοί. Κι ὅταν πέφτει τό σκοτάδι, ἄλλα ζῶα βγαίνουν ἀπ' τίς φωλιές τους ἀναζητώντας τήν τροφή τους. Κι αὐτά τά φροντίζει ὁ Θεός. Μόλις ξημερώσει, γυρίζουν στίς φωλιές τους κι ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζει τήν ἐργασία τῆς ἡμέρας.

Καράβια ταξιδεύουν στήν πλατιά, τήν ἀπέραντη θάλασσα, τή γεμάτη ἀπό κάθε λογῆς πλάσματα. Καί νοιάζεται γιά ὅλα ὁ

Κύριος. Ὅλα βρίσκουν στήν παλάμη τοῦ Θεοῦ καί ἀγάπη στήν ἀγκαλιά του. Πόσο θαυμαστά εἶναι τά ἔργα σου, Κύριε. Ὅλα τά ἔφτιαξες μέ σοφία καί ἀπέραντη ἀγάπη! Ὅσο ζῶ θά ψάλλω ὑμνους στόν Κύριο».

Ὅπως πληροφοροῦμαστε ἀπό τήν Ἁγία Γραφή (τό Βιβλίο Γενέσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης), ὁ Θεός δημιούργησε τόν κόσμο καί ὅλα ὅσα ὑπάρχουν πάνω στή γῆ, τό φῶς, τό νερό, τή θάλασσα, τά ψάρια, τά λουλούδια, τά δένδρα, τά ζῶα, τά βουνά. Αὐτός τά φροντίζει καί τά διατηρεῖ στή ζωή. Ὅπως εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός «τά πετεινά τοῦ οὐρανοῦ (τά πουλιά) οὔτε σπέρνουν, οὔτε θερίζουν, οὔτε μεζεύουν σέ ἀποθήκες, ἀλλά ὁ ἐπουράνιος Πατέρας μας τρέφει καί συντηρεῖ αὐτά ... παρατηρήσετε καί τά κρῖνα τοῦ ἀγροῦ (τά λουλούδια) πῶς μεγαλώνουν» (Ματθ. 6, 26-28). Αὐτό εἶναι τό θεϊκό σχέδιο τῆς δημιουργίας. Γι' αὐτό ὁ πιστός εἶναι ὁ πιό εὐτυχισμένος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, γιατί τοῦ χαρίζει αἴσθημα

σιγουριᾶς καί ἀσφάλειας ἢ πίστη στό σχέδιο τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ γιά τόν κόσμο καί τή ζωή μας, ὅτι ὅλα ἔγιναν μέ κάποια σειρά, μέ ἓνα σχέδιο καί μέ Θεία πρόνοια.

Ἄρκεϊ νά ἀναλογισθεῖ κανεῖς τίς διασταυρούμενες τροχιές τῶν δισεκατομμυρίων ἀστεριῶν, ἀφοῦ ὅλα τά οὐράνια σώματα -ὁ κάθε γαλαξίας ἔχει ἑκατομμύρια ἀστέρια καί κομήτες- καί ἡ γῆ, πού δημιουργήθηκαν τήν πρώτη ἡμέρα, ἄρχισαν νά περιστρέφονται μέσα στό ἄπειρο μέ θαυμαστή ἄρμονία, χωρίς νά συγκρούεται τό ἓνα μέ τό ἄλλο.

Σέ ὅλα τά στοιχεῖα τῆς φύσης φαίνεται ἡ μέριμνα καί ἡ ἀγάπη τοῦ Παντοδύναμου Δημιουργοῦ γιά τήν ὑπαρξή τους, ἀλλά καί τό ἀσύλληπτο μεγαλεῖο τῆς ὁμορφιᾶς καί τῆς ἄρμονίας πού ὑπάρχει στή Δημιουργία. Αὐτό φανερώνει τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά μᾶς τούς ἀνθρώπους. Ὁ ἄνθρωπος, ἐπειδή εἶναι τό τελειότερο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ τοποθέτηκε βασιλιάς τῆς κτίσης γιά νά φροντίζει καί νά προστατεύει ὅλα τά δημιουργήματα. Γι' αὐτό ὅταν ὁ Θεός δημιούργησε τά ζῶα πού στολίζουν πραγματικά τόν κόσμο, δέν ἔδωσε ὁ ἴδιος ὀνόματα στά ζῶα, ἄν καί Δημιουργός τους, ἀλλά ἀνέθεσε στόν ἄνθρωπο νά τά ὀνοματοδοτήσει, γιά νά τόν διδάξει, ὅτι δέν πρέπει μόνο νά κυβερνᾷ τά ζῶα, ἀλλά καί νά τά φροντίζει, νά τά περιποιεῖται καί νά τά προστατεύει. Εἶναι δηλαδή συγκυβερνήτης καί συνδιαχειριστής μέ τό Δημιουργό Θεό τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί ὄσων ζωντανῶν ὀργανισμῶν ὑπάρχουν σ' αὐτό.

Ἔτσι, ὁ Θεός μᾶς ζητᾷ νά φροντίζουμε τόν ὠραῖο κόσμο πού μᾶς χάρισε: Ἄν δέν μπορούμε νά φυτέψουμε τά φαλακρά βουνά

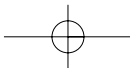
μας, τουλάχιστον νά μὴν καῖμε τά λιγοστά δάση μας, νά μὴ κυνηγοῦμε τήν περίοδο τῆς ἀναπαραγωγῆς τους τά εἶδη πουλιῶν καί ζῶων πού τείνουν πρὸς ἐξαφάνιση, νά μὴ μολύνουμε τά ποτάμια καί τίς θάλασσές μας, νά μὴν ψαρεύουμε μέ παράνομους τρόπους, νά μὴν καταπατοῦμε τήν αἰγιαλίτιδα ζώνη ἢ τά ὀριοθετημένα ρυάκια γιά νά κτίσουμε σπίτια ἢ μαγαζιά, νά διατηροῦμε τίς πόλεις καί τά χωριά μας καθαρά, νά μὴν πετοῦμε ὅπουδῆποτε σκουπίδια, νά μὴ ρυπαίνουμε τήν ἀτμόσφαιρα καί νά μὴ μολύνουμε τά τρεχούμενα νέρα τῶν πηγῶν ἢ αὐτά πού εἶναι ἀποθηκευμένα ἀπό παλαιά στά ἔγκατα τῆς γῆς (στόν ὑπόγειο ὑδροφορέα).

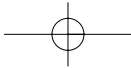
Ἐπομένως, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πρέπει νά νοιαζόμαστε, ὄχι μόνο γιά τούς συνανθρώπους μας, ἀλλά καί γιά τά ζῶα, τά φυτά καί τό ὑπόλοιπο περιβάλλον, συμβάλλοντας ἔτσι στή διατήρηση τῆς δημιουργίας, δηλαδή ὅλου τοῦ κόσμου. Γιατί κόσμος σημαίνει κόσμημα, δηλαδή στολίδι. Καί πραγματικά εἶναι στολίδι ἢ φύση, ἓνας πανέμορφος κῆπος, μέ δένδρα, λουλούδια, ποτάμια, λίμνες, ψάρια καί πουλιά. Ἄρκεϊ μιὰ ἐπίσκεψη στήν ἐξοχή γιά νά διαπιστώσει ὁ καθένας ὅτι οἱ πέντε ἀνθρώπινες αἰσθήσεις (ὄραση, ἀκοή, ὄσφρηση, γεύση καί ἀφή) ἀπολαμβάνουν τήν ποικιλία τῶν χρωμάτων, τό ἄρωμα τῶν λουλουδιῶν, τό κελᾶδημα τῶν πουλιῶν, τόν ἤρεμο ἤχο τοῦ ποταμοῦ καί τήν ἀπεραντοσύνη τῆς θάλασσας. Ἐκεῖ στή φύση ὁ πιστός ἄνθρωπος θαυμάζει καί διδάσκεται ἀπό τήν τάξη καί τήν ἰσορροπία μεταξύ ὅλων τῶν στοιχείων τῆς φύσης ἐνθουσιάζεται, ἐμπνέεται, ψυχαγωγεῖται καί παράλληλα προκαλεῖται νά

ΩΑ-ΓΟΝΑΤΟ, 8. ΤΜ-ΩΡΟΝΟΠΙ, 9. ΕΝΑΤΟ-ΙΜΑΣ, 10. ΣΑΝΟ-ΑΑ.

Κάθετα: 1. ΣΤΑΥΡΟΝΕΞΟ, 2. ΤΡΙΩΔΙΟ-ΕΝ, 3. ΡΙΟ-ΑΝ, 4. ΝΑΣ-ΑΓΑΣ, 5. ΤΣΟΦΝΙ, 6. ΙΤΣΑ-ΑΠΑΝΑ, 7. ΑΦΑΓΤΑ, 5. ΡΑ-ΣΑ-ΟΡΟΣ, 6. ΟΙΑ-ΙΑΝΟ, 7. ΝΟΝΑ-ΠΑΝΙΑ, 8. ΑΤΟΜΑ, 9. ΕΡΡΑ-ΝΟΓΑ, 10. ΟΝ-ΣΤΑ-ΙΣΑ.

Ἰσχύοντα: 1. ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ, 2. ΤΡΙ-ΣΤΑΜΝΑ, 3. ΑΙΟΝΟΣ-ΑΝ, 4. ΥΩ.

Σταυρόλεξο

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2				■						
3							■			
4			■							
5			■			■				
6				■					■	
7					■					
8		■								
9		■								
10			■				■			■

***Οριζόντια:** 1. Φοροῦν χακί. 2. Τά τρία πρώτα γράμματα ἀπό τὴν Τρίτη - Πολλές φορές πάει σπὴ βρύση. 3. Ὁ Θεός τοῦ ἀνέμου - Ὑποθέτει. 4. Ἄσύμφωνο ... γύρω - Δέν φαγώθηκε. 5. Ἄφωνο ρόδι - Ἄφωνη σάλα - Ἄλλιως τό βουνό. 6. Ἡ πιό ὁμορφὴ πόλη τῆς Σαντορίνης - Ἐδωσε τό ὄνομα σ' ἕνα μῆνα (αἰτιατική). 7. Ὄνομα γυναίκα - Ὄχι καινούργια. 8. Ἦταν πολλά ... στό γήπεδο. 9. Ὄχι χλωρά -

Ἀκέφαλα ... ἄλογα. 10. Καί ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνα ... - Σύνθετο ἄρθρο - Ὄχι λοξά.

Κάθετα: 1. Τό λύνουμε τώρα. 2. Πρίν τίς ἀπόκριες ἀρχίζει τό ... - Ἀριθμητικό καί ἀρχαία πρόθεση. 3. ... Ἀντίρριο - Ἀρχή ... ἀλλαγῆς. 4. ... Βέγκας - Ζεῖ σάν ... 5. Τό σκληρό τοῦ αὐγοῦ. 6. Ἀκέφαλη Λίτσα - Ὄχι ... ἄγρια. 7. Τά αὐγά σπὴν καθαρεύουσα - Χτύπησε στό ... 8. Ἄφωνο τάμα - Τό ... χτύπησε δέκα. 9. Μετά τό ὄγδοο - Τό λουρί σπὴν καθαρεύουσα. 10. Τροφή τῶν ζῶων - Ποιοτικά ... φωνήεντα.

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἐνορίας Ἁγίας Φωτεινῆς Ἱεράπετρας

Ἐδῶ γελᾶμε...

Κάποιος ταξιδιώτης ρωτάει ἕναν Πόντιο χωρικό·

-Δέν μοῦ λές; Ἐχει γεννηθεῖ κανένας μεγάλος ἄνδρας σ' αὐτό τό χωριό;
-Μπιά, ὅλοι μωρά γεννιοῦνται...

Ὁ Νίκος ἀνοίγει τὴν πόρτα καί μπαίνοντας μέσα στό σπίτι λέει ἐνθουσιασμένος στόν πατέρα του πού διάβαζε ἔφημερίδα.

-Πατέρα, πατέρα, ἦρθε ἡ ἀνοιξή.
-Ποιά εἶπες; Ρωτᾶ ὁ πατέρας.
-Ἡ ἀνοιξή, ἀπαντᾷ ὁ Νίκος.
Κι ὁ πατέρας ἀφηρημένος:
-Πές της νά περάσει μέσα...

Ἕνας πρῶν φυλακισμένος πού εἶχε κατηγορηθεῖ γιά κλοπή, ζητάει δουλειά σέ ἕνα ζαχαροπλαστεῖο. Ὁ ζαχαροπλάστης πού ἦταν καλόκαρδος ἄνθρωπος τόν προσλαμβάνει καί τόν ρωτᾷ:

-Τί μισθό θά ἤθελες γιά ἀρχή;
-Νά σᾶς πῶ, ἀπαντάει, ἂν μέ βάλετε νά ἐργασῶ στό ταμεῖο, μέ φθάνουν 100 Εὐρώ τό

μῆνα, ἂν ὄχι, θά ἤθελα νά μοῦ δίνετε 1.000 Εὐρώ...

Κάποτε ταξίδευε ἕνας σοφός σέ βάρκα. Ἐκεῖ πού στοχάζονταν ρώτησε τόν βαρκάρη:

-Δέν μοῦ λές ξέρεις ἀστρονομία;
-Ὄχι ἀπαντᾷ ὁ βαρκάρης.
-Ἐχασες τό ἕνα τέταρτο τῆς ζωῆς σου. Μετά ἀπό λίγο τόν ρωτᾷ...
-Ξέρεις τουλάχιστον φυσική;
-Ὄχι λέει ὁ βαρκάρης.
-Ἐχασες τά δύο τέταρτα τῆς ζωῆς σου.
-Ξέρεις τουλάχιστον χημεία;
-Ὄχι δέν ξέρω.
-Ἐχασες τά τρία τέταρτα τῆς ζωῆς σου.
-Ὄμως μετά ἀπό λίγη ὥρα ἐπίασε μεγάλη φουρτούνα καί ἡ βάρκα ἄρχισε νά κινδυνεύει νά βουλιάξει.
-Ρωτᾷ ὁ βαρκάρης τό σοφό:
-Ξέρεις κολύμπι;
-Ὄχι ἀπαντᾷ ὁ σοφός.
-Ἐχασες τά τέσσερα τέταρτα τῆς ζωῆς σου, τοῦ λέει ὁ βαρκάρης.

